

τότε οἱ ἰσραῖς ὄργισαν τῷ ἀρχιερεὶ τὰς μερίδας καὶ τὸ θυμῶν... ἔτι δὲ ἐπικινώσαντες τὰ αὐτὰ φρονεῖν τὰς ἀδελφούς...

Concordia sit inter Mithros Ecclesiam. 4. Fecit, ut populus & oraret, & gratias ageret. Nos idem faciamus.

† ΤΩ ΣΟΦΩ ΚΑΙ ΛΟΓΩ ΚΥΡΙΑΘΕΟΔΟΣΙΩ, ΤΩ ΡΗΤΟΡΕΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. ΙΠΠΟΥ.

SAPIENENTI ET ELOQVENTI viro, D. Theodoro Rhetori. Constantinopolin.

X. Chio.

† Μανυήλος Θεοδόσιω, τῷ σοφῷ ὁ πρῶτος.

Manuelus Theodosio S. D.

Es tu mihi amicus.

† Τὸ μὲν οὖν ἀνενηνοῦς ἐν σιμανυήλῳ: καὶ τηρεῖν δὲ ἡμεῖς τὴν φιλίαν αὐτῷ... ἔτι δὲ ἐπὶ τῷ ἀνενηνοῦς ἐν σιμανυήλῳ...

Te non immemor esse Manuelis sed constantem amicitiam cum eo conservare: id cum aliis semper, tum paulo ante Patriarchicis literis, quibus misisti manifestum fecisti. Quod vero alios quoque habeas, non minus me (nam ut magis, non feram) tui amantes ad olum me latebat. Quod si ipse quoque ignoras dicam ego. Est enim Hippolytus Methymneus. Tui namque laudibus hic te tuamque effert: ut ego mirer, et iam incipere incipiam: tanquam rivali, amatum a me ad se perlicere conant. Tu tamen caue, ne alio in asferis amorem: sed me pluris aestima. Id autem feceris: si ipsum ipsum, tanquam me, dilexeris: et si quid a te petierit, absque mora ei morem gesseris. Non enim officij tantum causa, quod amicitia debetur, ipsum diligo: sed ideo quoque, quod publice bene de patria tua meritis est: dum actionem in defectorem Calicitarum, optime et instituit, et peregit. Tali patriam tyrannide liberatam, quanto opere letari existimas? Hinc ea paternam commendam Domini ergi se affectionem, nunquam cessat (prepe die noctesque) cum admiratione predicare: Redemptoris et conservatoris appellatione, ut par est, honorans: rogans eum, et obsecrans, ut illum suo hortatu condemnatum, plane ad cor nos releger: loco vero eius, nobis aliquem suum surtum, et sapientia prestanti, mihi mihi praeficiat. Quod si patrie nostrae quoque, liceret, quem vellet, petere: quem alium libentius reciperet: quam illum ipsum, qui se certaminis ei socium praebuit, et pro ipsa preperugnavit Hippolytum dico, virum bonum, honestum, in literarum studiis educatum: id quod ipsi tibi notissimum est. Hunc omnes probant: hunc sibi a Domino vostro Duce sperant. Hunc si ipse tu,

Tibi vero, Methymneus Hippolytus.

Eum tibi, ut bene de patria mea meritum, commendo.

Fac ut Patriarcha, pro Apostata meliorem virum nobis Metropolitam constituat. Ut hunc ipsum Hippolytum.

μετέρα δεσπότα προσδοκώσιν εαυτοίς ήγε-
μόνα. τριώ κ' αὐτὸς σιωεργῶν, τῆ περ τ' δεσπό-
τα παρρησίας: σὺ τὴν μετ' πολίτην παῖσαν
εἰς μηκρὸν ὠφελήσας: χαρῆν, σὺ κ' αὐτὸς τὰ μέ-
γιστα: καὶ πάντες, σὺ μετ' κοινῆ τῶν χάριν ὁ-
μολογήσομεν: τῶν δεσποτῶν σὺ μέγας ἐποίη-
σας, παρὰ τῶν ἀπάντων ψυχῶν δόξαί-
σε: τῶν τε νῦν ὄντων, τῶν τε εἰς ἐπίστα εἰσμέ-
νων. ἴδιον γὰρ προνοίας, εἰ μόνον τὸ παρὲν κα-
κὸν ἀπέσπασαι: ἀλλ', ὅπως μηκέτι ἔτιρον αὐτῆ
σέλγη. ἄλλως γὰρ μάτην τε αὐτὸν ποιοῖ, καὶ δρῶν
ὅλως εἰδέν.

Ἐρρωμὴ καὶ ὁδ' αἰμῶν Διαβιώσης, Φί-
λων ἀρετῆ, καὶ μνημονεύων ἡμῶν. Βελτίοσι
γὰρ ἐν τῷ ἔξῃ πολλοί: φίλοι δ' ἐμῶν ὅσοι
αὐτῶν ἀλλοίς ἐν τῷ ἔξῃ:

Ελάβομεν πάλαι κ' κρόνον καὶ αὐτ' ἐκεί-
νη δέχεται νῦν τῶν φίλων καλῶν κοφφινίδιον.
Τῶν γὰρ ἀμὰ τῶν ἐμῶν ὑποδέστω (αὐτοὶ μὲν
χαρῆν ἱερῶν, ὁ κοινὸς φίλος, παρῆξεται)
εὐοῖδ', ὅτι κ' σμῦν δέξῃ καὶ τῶν οἰκ-
μενικῶν ἰκανῶς ἀπικυρώσας, εἰ γὰρ αὐτῶν.
Τῶν λοιπῶν, παρ' αὐτῶν εἰς δόξαν ὄντος σοὶ τὰ γράμ-
ματα πάλαι, δὸν χίς, δ' ὅτι δέκα ἐλαφ-
βολιῶν.

pro gratia, qua apud D. flores, adiuveris: nō
modo Reipub. toti haud mediocriter cōmoda
ueris: sed mihi etiam ipsi gratissimū feceris.
Tunc & ab omnib. ut nobis cōmuniter gratia
tibi habebitur: & Domino magna laudū mer-
ces, in cunctorū animis instar thesauri repo-
nietur: tum nunc uiuentiū, tum posterorū ho-
minum: Propriū enim prouidētia minus est:
non tantum praesens malū depellere: sed etiā,
ne aliud in locū eius succedat, cauere. Alioquin
frustra sumeretur opera, nec hilum proficere-
retur.

Optimū id fuerit.

Vale, & uiue feliciter, ad omne tēpus vi-
tae, amicorum charissime: et nostri memoriam
cōserua. Meliores enim inuenias multos: qui
uerò tui amantior sis, neminem.

Vale.

Crocium iam dudū accepimus: pro quo nunc
sportulam tuarum, τ' αὐτὸν cape. Ceterū
litteras negotiorum tuorum (quas tibi Sacer-
dos Michael, amicus utriusq. nostrū, reddet)
scio te libenti animo accepturum: & sufficien-
ter à Patriarcha confirmandas curaturū. Ni-
hil enim in eis absurdi. Cetera, ex eo,
qui tibi has reddet, cognosces. da.
1a Chij 14. Febr.

Vuas passas tibi mitto.

BARB. CONVERGIO, THEOD. ZYG. I.

† Ὅτι μετ' ἐν ἀληθιμόνησιν ἐμέναν τῶν ο. καὶ φυλάγεις πάντα τῶν ἀγάπῃ: πάντοτε, καὶ
δὲ ἐκείνων, ὅπῃ περ ὀλίγα. π'. γ'. ἐπεμψας, καθάρα τὴ φανέρωσας. ἔτι δ' ἐκ ἄλλης ἔχεις, ὅπῃ
ὄχι λιγότερα δόξα ἐμέναν (περισσότερα γὰρ, δ' ἐν τῷ ὑπομνήσῳ) σὲ ἀγαπᾷ: ὅτι πολλὰ δ' ἐν τῷ ἔξῃ.
αὐτῶ καὶ ἐσὺ δ' ἐν τῷ ἔξῃ: ἐγὼ νῦν τὸ εἰπῶ. εἶναι ο. τόσον γὰρ σὲ ἐποινα, ὡς τῶν ἔξῃ ἐν τῷ ἔξῃ.
σὺ φθονῶ, ὡς ἀνθρώπων, πᾶς ζήλω: καὶ τῶν ἀγαπητῶν μετ' ὀκνησῶ, νῦν σὺν τῶν. ἐσὺ λοιπὸν,
περὶ σε, ὅπως νῦν μετ' ἀκλίνῃς εἰς ἄλλον τῶν ἀγάπῃ σὲ: ἀλλὰ νῦν μετ' ἀγαπᾷς πολλὰ, καὶ ἐτῶ-
το θέλεις τὸ κάμει: ἐὰν τῶν, ὅπῃ παῖ, ὡς ἀνθρώπων ἀγαπήσας. εἰ, ἐὰν πινὸς χρεῖαν ἔχη: δόξα ἐσέναν,
χωρὶς νῦν ὀκνησῶ, ὑποκρίσῃ. εἰ μὴ μοναχῶν δ' ἐπὶ τῶν φιλίας: ἀλλὰ ὅτι καὶ ὅλης μετ'
τῆς πατρὸς ἐκαμε καλῶν: πολλὰ καλὰ τῶν ἐναντίου τῶν διαβόλων. ο. πόλεμον καταστήσας,
καὶ τελειώσας. ὅθεν καὶ τῶν ἀγαπᾷ. μετ' ἀλλῶν γὰρ ἐλευθέρωθη: καὶ ἐχάρη, ὡς σὺ φαίνε-
ται: διατῶν, καὶ τῶν πατρὸς ἀγάπῃ τῶν. π'. εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἀγαπᾷ, νύκτα καὶ ἡμέρα ἐποινα, καὶ
τῶν ἔξῃ ἐν τῷ ἔξῃ, ὡς τῶν ἔξῃ, καὶ τῶν ἐλευθέρωσας, καλῶν: καὶ παρακαλῶσας, ὅπως αὐτῶν,
διατῶν τῆς σῆς μεσιτείας καὶ παδικαῶν τῶν πατρὸς, δόξα εἰς τὸ πηγάδῃ: εἰς ἐμῶν δ' ἐάντισσα
τῶν, ἡμερῶν ἴνα, καὶ περὶ τῶν γεμάτων, δόξα καὶ σῆς. ἐὰν δ' ἔχη ἀδελφῶν, καὶ νῦν ζήτησῃ, καὶ
ὅποιον θέλεις: πῶν ἄλλον γλυκύτερα ἢ θελε ἀποδέκῃ: ἢ τῶν, ὡς ἐβοήθησε, καὶ ἐπολέμησε δὲ
αὐτῶν: τῶν ο. ἀνθρώπων χρεῖαν, καὶ ἀναθραμῶν εἰς τὴν μαθήματα: ὡς ἀν καὶ αὐτὸς καλὰ τῶν
ἢ ἔξῃ: διότι καὶ εἰς τῶν ἀγαπᾷ ὅλοι: ἐτῶν παρῆξῃ ἀπὸ τῶν ἀθέντων μας πρῶτον
σὺ (ἦτοι, μετ' ὀλίγον χίς. τῶν βοήθησε καὶ αὐτῶν, μετ' ὀλίγον τῶν παρῆξῃ καὶ τῶν, ὡς ἐκ
χίς περὶ αὐτῶν: διότι καὶ τῶν χίς ὀφελήσας: καὶ ἐμῶν θέλεις κάμει χαρὰν μεγάλην: καὶ
ὅλοι οἱ ἐν χίς ὀμῶν: τῶν χάριν σὲ θέλομεν τῶν φανέρωσας: καὶ εἰς τῶν δεσπότην μεγάλῳ ἐ-
ποινα καὶ τῶν ἢ θέλει σέκεται εἰς πάντων τῶν ψυχῶν: καὶ τῶν, ὡς ἐν τῶν, καὶ τῶν
θέλω ἐλθε. ἔργον γὰρ χωρὶς εἶναι τῆς περὶ βλέψῃς τῶν θεῶν: εἰ μὴ μοναχῶν τὸ κακὸν, ὡς νῦν
τῶν.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

τῶρε, νὰ διώκη: ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐμπη ἄλλο ἀλλιότικα γὰρ ἄκροα κάμνει, καὶ ἔδ' ἐτίποτε.
μὲ δ' τυχίαν ζήσοις, φίλε μου ἀκρίβει, νὰ θυμᾶσαι καὶ ἐμᾶς: καλλίτερος γὰρ θεὸς τύχη πολλὰς: πῶς νὰ σὲ ἀγαπήσι δ' ἄλλως δ' ἐθέλεις ἔρει.
ἔδεξάμεθα πλὴν ζαφίρα: καὶ ἀντὶ ταύτης δ' ἐξ ἑστέφιδες κάλαθου: τὰ δ' ἔ. γ'. τῶν ἐδικῶν μὲ ὑποθέσεωμ (ὅπῃ σοῦ θέλει δ' ὠσε. ο.) καλὰ ξύρω, ὅτι μὲ χαρὰ θέλεις τὰ δεχτῆ: καὶ θέλεις τὰ βεβαιώσῃ εἰς τὸν. π'. διότι ἔξω τόπος δικαιοσύνης δ' ἐῖναι.

MART. CRVSI ANNOTAT. IN DECIMAM Epistolam.

δοκιμάζω, νὰ σύρνω) Meum amatum ad me retrahere conor. Secus uertit, quam in Autographo est.
Ὀπῶπα) ὅπῃ εἶπα, quem dixi.
Πρῶτον τυρ) ἐαυτοῖς ἡγεμόνα: Metropolitan Chij.
Θεὸς τύχη) βελτίονω τσῆξη.
Ἐδεξάμεθα πλὴν ζαφίρα) Quia res nullas hic annotare poteram: accipe, humanissime Lector, uerba uerū pro
rarumq; domesticarum: mihi à Stamatio Cypriō, quando ipsum per totam domum meam circumducebam, in-
dicata: si fortasse non contemnis hodiernæ Græciæ linguam. Vocabulā
ἰδιωτικῆ.
Μυροδίες, μυροδία, Eoni odores. ἀρτυσίης, aromata.
ῥύμασά φαφύλια, maturæ uinæ. πασάξιες, brcite kuchlein, pastilli. τρυανίταις, gebachens. παρφέλι, ein
leib brots. τρία παρφέλια, tres panes cibarij. τρυφιρός ἀρτῆ, tener panis. βιταλία, panis latus. μαγειρία, mense-
stra, puls. αὐγὸ, pisum uiride. φαγι, φακὴ, lens, tis. ῥύμακαλο, nux pinea, thanzapff. πολυπόμπι, equisetū, schaff-
heym: quia habet multos κόμπας, articulos. ἴσπορα uinacca, tresler. ποράλσυρο, farina ex uinaccis, gemalnc tres-
ster. πίτρυα, fursur, kleyen.
ἀχιδρών, ἀχιδρόν, locus palarum. ἰνύβαλα, magna palca.
πῶχῶ, puluisculum palarum.
φαχία, φαχίης, cher. μιλαρία, uiscum, mistel.
τρυπάλι, τρυπάλι, olla. τρυπάλι, sartago, pfann.
ἀλαφοκόρνα, cornu ceruinum. πόντις, lagenā, flasch.
φαγόν, dolium. τρυπάλι, circulus, raiff. βυλῆτις, obstructorium, sprunh.
ῥύνα, foramen dolij, spruntloch.
φονδωμάτσα, fundi, fassboden. τρυπάλι, spina, zapff.
χωνῶ, infundibulum. παλῶν, statumen, pedamen.
κανάτι, cantharus. μανδύλι, operculum. τρυπάλι, stannum.
χρυβί, manubrium. τρυπάλι, patina.
νῶβουράτι, olla aquæ cuprea.
καπάβη, olla ænea. κἀναβῶ, ahenum, kessel. σιδερά, ἰχαρά, craticula. τρυπάλι, tyrocnestis, reybeyßen. ἰσβλά, schalck auff dem herd. φιδύρα, uas ligneum, kubel. φῆρνο, furnus, bacchofen. τρυπάλι, præfurnium, ofenloch. σιδερά, τέλι, orbiculus, tæller. καλαθῶ (ipse pronuntiabat, καλαφῶ) sporta. ἰστράδες, fabri lignarij, zimmi, ricut. κλαθράδες, serarij. λυτρυγῶ, scrimarij. ἀγίτῶ τρυπάλι, totum anterius aut posterius latus domus. πλυσραῖς, τρυπάλι, dextrum et sinistrum domus latus. ἀνώγι, superior contignatio, ἀνώγειωμ, φιδύλο, θεμελίω, fundamentum. σφάλλισμα, gatter. παρπαράτα, zruen gatter, eimer ob dē andern. κἀκροδόχο, sumarium, kænnet. ἰνυλοσάσι, locus, ubi ligna reponuntur. τρυπάλια, strues lignorum, scheiterbeyg. ῥύλο, pertica, stangen. κἀμῶτσα, sarnienta, ἀχιδρομ, stramen. σαυῶ, fœnum. λαγίνα, vunnitzscherb. τρυπάλια, lorica, gelaender an der stiegen. παρβύλι, machina subuehendi in altum, seu tollo, auffzug. ῥυγῶτι, auffzug, zu holtz oder seck, ὀφορὸς τρυπάλι, stabulū maccarium. βόδια, boues. χουμαύδρη, suile. παρπατόμαύδρη, ouile. ἀγρομαύδρη, uel χουλομαύδρη, caprile. ἀλογοσάβη, φηθ φαλῶ equile. ὄρνιφες (pro, ὄρνιφες) gallinæ. ὄρνιφῶγι, gallinarium. κἀβῶ δὲ ὄρνιφες, hucnerkorb, kcsct. κἀγγελά, cancelli, gitter. κἀσῶνι, ποία, κόπανο, malleus. ἰστραγγίω, piscarium, fischbehalter. ἀλοσυροσάσι, arca farina-ria, melkast. παρπαράτα, solium, zuber. κἀσῶνι, fanisecium, ein seges, oder sans.
κἀσκίνο, cribrum. φρονῶνι, crassum cribrum. φιδύλι, circa tricuspis. λαγόν, peluis. δισίνο, lanx. κἀσῶνι, ὄλμο, mortarium. ἰστρῶνι, siphon, spritz. βελῶνι, acus, nadel. φιδύλο, circulus latus uimincus, ein breiter ring uber ein vnaeschzuber, ein zarg. φῆρνο, ῥεῶν, sella, sessel. σιαμῶνι, sellula. ῥύμα, terpagulum in seta, rigel am schloß. κἀκροδόχο, rigel und haack, ex ferro. γιάλο, uitrum, uitreum uas. κἀκροπαράτα, miscipula, δῶκονομ, decipula, ut anas ad foveam lupi. ἀπογγῶτρυπάλι, penicillum, keer vuisch. ἀδῶνι, girgillus, γ 4 haspel

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ἔσμεν ὁ μᾶλλον, τὴν δεξίαν εἰς τὸ γραφεῖν καθῆκα. καὶ δὴ προσαιγοῦσθε τὴν ὄψιν αἰδέοιμον, καὶ πρὸς ἡμῶν, καὶ φιλιότητι, κεφαλῶν μᾶλλον ὁ παλαιερώτατος ἡμῶν δεσπότης, ἡ φραζήθη: τὸ ἐκ πολλῶν φίλων γνήσιον ἀκηκῶς, εἰς τὸ ὑπερτάτου βασιλέως καθεστῆσαι: καὶ μέλλω τὸ χρεῖς ἐκκλησίας γερονότα. Σε δὲ ὁ λόγος πάντως αἰνίττει. ἢ γὰρ ἀνά γέμισα τὴν τὴν ὀγκύνοισαν ἀδελφῶν ὁχῶς περιφέρει: θεοῦ δὲ ἁγίου, τὸ πᾶν ἀνὰ δὴ ἀμενον. ἀλλὰ καὶ ἁγίου θεοῦ λιλιάζω, ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν πολλῶν πειροδῶν ἐν αἰσῶν: ἵνα πολλοῖς μετὰ δὲ οἷς τὰς γαθόν: ἐπὶ αὐτῆς ἐκκλησίας, ἔργω τε καὶ λόγῳ ἐπαμύνης, ὅσου ἀδελφότητος. Κοινὰ γὰρ, τὰ τὸ φίλων, καὶ τὸ σοφῶν ἐπος. οἶδ' ἔγωγε τὴν πῶς, οἷος φανήσεται πρὸς αὐτὸν σωεργός. τοιγάρ, τὸ σῆς ἰπικελεύς ἀξίωσιν, μεσιθεόμενος τὸ τῆς φιλίας καλόν, μὴ νόμιζε, ὅτι ἀχαρῆς ἡ χαρῆς ἡ χάρις. ἔχ' ἔγωγε ἀχαρῆς, ὁ μεσιθεόμενος: οἷος καὶ τὸ οἶδ' αἰς, τὸ καλῶν μετὰ ἀληψάμεν καὶ ποτε. ἔρρωσθ, καὶ κέχαρῆς, καὶ ἡμῶν μέμνησο.

† μεθύδι ἰερομόναχο, καὶ τῶν πάντων. † ΤΩ ΣΟΦΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΑΡΙΣΤΩ, ΚΑΛΟΪΩΑΙΝΗ ΖΥΓΟΜΑΛᾶ, Τῶν μεγάλων ῥήτορι τῆς τῆς θεῆς μεγάλης ἐπιεικείας, ἀνὰ χεῖρας δοθεῖν.

† Σοφὸς μὲν εἶρα, καὶ τὸ σοφῶν ἀρετῶν, ὃ καλεῖται ἰωάννη, καὶ ῥήτωρ τὸ ἔργον μεγάλης ἐκκλησίας, καθέστηκεν, ὁ ἐπὶ αὐτῶν: μὴ εἶναι ἀλλότῳ αἰνέλαγμα φίλων πρὸς ἡμῶν, ὡς γὰρ πόλις, ὁ χυρῆς, τῆς χυρῆς, τὸ καὶ πρὸς τῆς χυρῆς, πρὸς βαλομένη: ἔτωσί πῶς οἱ τὸ φίλων φίλτεροι, πεφύκασι οἱ ὅπεταν χεῖρὸς αὐτῶν δίδω, τὴν ἡρτυμένον τοῖς φίλοις ἀποκρῆσιν κυκεῶνα. ἐπὶ δὲ ὁ χρέονος, καὶ ἡ τὸ πρᾶγμα τῶν πρᾶξ, καὶ τὸ φίλου ἡμῶν δεῖ πρὸς τῶν παλαιῶν παρεῖρησεν: καὶ πείσης καλοκαρθείας, καὶ ὁρῆς ὑπολήψεως, ἀνάμειστον: δέου ἐκείνα, τὸ φίλου ἐγχειρίσασθαι τὰ ἡμέτερα. οἶδα γὰρ οἶδα, νῆ τὴν ἀλήθειαν ἐρεθισμῶν ἄγαν εἶναι τῆς ἀγάπης: ζητεῖν ἢ τῶν ἐαυτῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων. τὴν γὰρ Γεργίσιμον οἶδα πάντως: ὅτι χαρῆς κακός ἐστι, καὶ ἀδελφῶν ἔχ' ἔγωγε ἡμᾶς ἐπηρεάζειμ. ὅς καὶ κατὰ τὸν ἐρεθισμῶν πρὸς ἡμῶν, κακῶς συμβεβῆσιν τῶν θεοφιλεσάτων σαγῶν ἰπικελεύς, κακίας δεχτηρὸς πρὸς ἡμῶν γίνεται. αἱ γὰρ τῶν ἀνοήτων σιωπῆσαι: καὶ ἄκυσαι ἡ ψυχῆ, τὸ ἐκείνων φρενοβλαβείας ἀπομαρτῆσαι τὰ εἶδ' ὧλα. Διά τινος

cui & spectabile factū indicavit. Idco libentius quoq. manū ad scribendū appuli. Saluto itaq. te: venerabile re vera, & desiderabile, atq. amicissimū, caput. Magis autē reuerēdis. simus noscer Dominus exhiberatus est: postquam verū suū à longo iam tēpore amicū audiuit, in altissimo gradu consedissee: & mēbrū Ecclesie Christi factū esse. Id verò dictū, neminem aliū, nisi te, innuit. Certē enim ille, perpetuò tuā prudentiam in ore habet, Deū qui omnia potest, glorificans. Sed & eundem precatur, ut te in multos annos cōseruet: quò multis cōmunicatione donorū que in te sunt utilitatis sis: & Ecclesie, qua apud ipsos est, tū uerbis: tum factis, quantum uirib. contendere possis, opituleris. Comunia namq. sunt amico-rū bona, ut sapienter dicitur. Nouit enim ille, nec sine admiratione: quā strenuā & utilē ipsis nauaturus operam sis. Quapropter tua ope & opera cos. dignare: praes. um, cum intercedentem tibi cum ipso amicitia habeas. Nec existimare debes, te apud ingrātū beneficia positurum. Nam enim it. Linuenissus is est: cui talis, tecum coniunctio intercedit, & qui auxilio tuo uilitur. que in admodū. psi tibi satis cognitum est, eius etiam, officia quē dog. experto. Vale & gratificare, nostriq. memēio. Methodius Hieromonachus, tuus totus.

HONESTO VIRO DOCTRINA & sapientia præstantissimo, Iohanni Zygomalæ: magno magnæ Dei Ecclesie Oratori.

Sapienter profecto ille fuit, imò Sapientissimus, optime Iohanne, magnæ Ecclesie Dei orator, qui dixit: nihil tanti esse, quo felius compensari amicis possit. Quæ admodū enim illa uirbs, bene munita est, quæ duplici circumdata est muro: ad eundē modū. præstantiorum amicorum ratio natura comparata est: quando ipsis occasio datur, comparatiū amicis malum & periculum propulsandi. Quoniam autē tempus, & ipsa rex experientia, te quoq. egregium nobis amicū re vera exhibuit: omniq. virtute, & bona existimatione, refertū: faciendum tibi iudicāmi, ut amicus accipias nostra: Noui enim, noui, ita me ueritas amicitie, amicissimū esse charitati hoc non sua iūctum, modo querere, sed etiam aliorum commoda. Non dubito, quin Gerasimū uoueris: esse enim

Gratulatur ei de dignitate adeptæ, suo & Metropolitæ nomine.

Opem ab eodem, ipse Metropolitæ petit.

III. Larisid.

Incomparabile bonum, amicus uerus.

Talis; tu es.

Adiuua ergo nos contra Stagarū Epistolam, à Gerasimo iacitatum.

τὸ ὀφείμιον
ἔργον
ἰστέον
πρωτοπαπῶν
λέγεται.

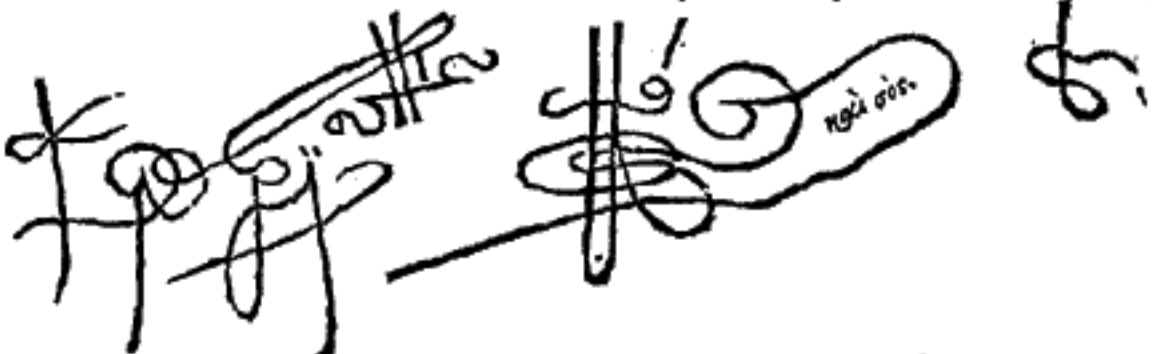
ἔτω, καὶ μάλ' ἀφρόνως, ὁ ἐπίσκοπος ἐνεχειρί-
σαι ἀπειθεῖν πρὸς αὐτοῦ κατὰ ἀ-
λήθειαν. τὰ γὰρ πρὸς λαὸν διὰ χρυσοβάλλων ἐσι-
γγλίων, καλῶς διὰ: ἐξήντα τε καὶ τυπωθέντα
* παρὼς παπῶν, ὁποῦ αὐτῶν περὶ αὐτῶν.
ἐξ ὧν λέγεται τὸ ἄσπαστον. Τοιγαροῦν, ὡς φίλ-
τατε τῶν φίλων, μάλα σαφῶς τὴν ἐπὶ πρῶτα
ἰσοπέδους τῶν παναγιωτάτων διάγνωσις: εἰδέναι
τε καλῶς, καὶ ἴσως ἀληθῶς, ὡς περὶ ἄρα καὶ
λέγεται. ὡς ἐρ' ἐγὼ καὶ ἡμεῖς ὄντα λαῖοι κήρυκες, καὶ
ἐμικροί τινες χρῆσαι, πρὸς τὴν σὺν αὐθιγῆ-
ται γυναικί: ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ θεῖον λαῖον
ἐπαφίμεν. τὸν γὰρ θεῖον, τοῖς ὁμοίοις κα-
λοῖς αὐτῶν εἰδέναι, ἐστὶν ἀγαθοποιῶν αὐτῶν
καρτέων, νόμον ἐστὶν ἐπαρῆμεν. ἔρωσον
ἐν κυρίῳ, τῶν θεῶν ἡμῶν: ἔρωσον, καὶ ἡμῶν μέμ-
νησθε: καὶ καθ' ἵκον δὲ τὸν τρόπον ἐξυπηρετήσων,
ὡς ἡμέτεροι:

τὸ λαοῦ, νεόφυτον, καὶ σὺς.

linquit. Vnde fit, ut Episcopus aggrediatur, valde certè imprudèter, repetere rē, verè ad ipsum non pertinentem. Quæ enim iam olim aureis bullis et sigillis, probè dijudicata determinatâq; fuere primaria sacerdotalia iura, auellere conatur. E quorum numero est illud Aspropotami: seu Acheloi fluminis. Quãobrevè peto à te, amicorū meorum summe: ut diligentiſsimè cognitionē rei ad sanctiſsimū referas, et proponas: quò is & bene ſciat, & ita mode retur, ſicut in iſto erat. Urgebimus & nos ſtu dios: & talis beneficij præcones impigri eri mus: nec parum tua nos præſtantia debere fa tebimur: imò ad decem etiã preces fundemus. Etenim bene meritis parè referre gratiã, & beneficiſ inuicem gratificari, lex eſt laudabi lis. Vale ope Domini, Dei noſtri: vale, & no ſtri memor eſto: ac, quoquo modo poteris, in ſerui, tanquam noſter.

Grati erimur.

Lariſſæ Metro polita, tuus Neophytus.

Epistola hæc manu Methodij erat: cui Neophytus subscripserat. Idem subscripsit etiam τῇ καθουρίσκῃ Patri archæ Iosaphi, ἀπὸ 1564. Stagarum Episcopatus, Larissæo Metropolitæ subest. ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ Εἰς τὸν Ὁ. ΕΡΙΤΑΦΙΟΝ ΙΝ ΙΣΑΑΚΩΝ ΡΕ. ΙΙΙΙ. Ιοποννησίω.

ἔγνωσθε ἀνθρώπων τυχθεὶς ἔσθ' ὁ ἰσάκ:
θεὸς πρὸς ἀσωφροσύνης, ἰπῆρτο τῆλε γόων.
ἀλλ' ἐλπίσθε, ὅτι σὺς: πελοπίδης δ', ἔσθ' ὁ σιμωνός:
ὅς σὺν τοῖς κρατέειν τοῖς ἀρεταῖς, πρὸτέρων.
ἔσθ' ἀρετῆς χρῆσθ' ἀριστῶν, θυμῷ ἰπῆρτος,
ἀνδρῶν καὶ ὀσίων ἄρχαμον, ἰσὶ ἀκρότης.
πῶ, οἱ σύσεβεις, χαμικισυνοίας, ἐλκεχίτωνες,
οὐδέ τις χεῖρ χεῖρσαν, δαίμων ἰσὶ γόων.
ΙΕΡΕΙ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΟΣΙΩ ΝΙΚΗ-
φόρῳ, ἰωάννης δὲ πρῶτος.

τὸ μὴ τοῖς ἐχρήσθ' γενναίοις ἀθληταῖς, καὶ
ὁσίοις ἀνδράσι, τιμὰς περιδείναι καὶ ἐγκώμια,
καὶ ἔως καὶ μέγα τιβεμύνοις, ἔσθ' ὅτε δύσσεβεί-
ας ἐγκαλέει. ὁ δὲ καὶ ὑμῖν τοῖς ἀσκήσεως, καὶ κα-
τὰ χρῆσθ' σαυρῶν ἀντιποιμμένοις, καὶ περὶ τὸν
ἐκείνοις ἰσὸν δρόμον τὸ πάλλον ἐλαύνειν ἐπειρο-
μένοις, ῥαθυμίας οἶδ' ἐμποιεῖν. ἔκαστ' ἔσθ' ἰσο-
μασθ' ὀσιον (ἰσάκ φημι, τὸ πᾶν) τὸ ὑμέτε-
ρον κατηγητῶν καὶ ποιμένα, ἀχέραιον, καὶ ὡς περὶ
τινα λήθης ἀξίον, παρορρατῶν. περὶ ἔσθ' λέγει
καὶ ὡς λαλεῖν, μείζον, ἢ καθ' ἡμέτερον δὲ ὑ-
ναμιμ

Siccus hic, atq; macer, ceu carbo, sobrius Isaac:
à luctu longè sobrietate uolat.
E Syria alter erat: dedit hunc Pelopcia tellus:
Cui uirtute alios uincere cura fuit.
Optimus, hic, animæ Medicus, Christiq; Sacerdos:
Sanctis & plebi dux bonus, atq; tyrius.
Ergo pij, longa cum ueste, in humoq; cubantes,
cum gemitu & lacrymis hic posuere uirum.
PIO NICEPHORO, SACERDOTI
Christi, Ioannes Zygomalas S:
Generosis Athletis Christi, et sanctis uiris,
non tribuere debitos honores & laudes, tum
uiuis, tum mortuis, in reprehensionem impie-
tatis quãdog non immeritò incurrit. idè hoc
uobis quoq; qui in curriculo uirtutum, & por-
tatione crucis Christi, exercitationem suscepi-
stis, idemq; cum illis stadium decurrere stude-
tis, languore & desidiam asferre solet. Non i-
gitur conuenit: ut sanctum, admirabilem, &
omni laudum genere abundantem, uirū Isaa-
cum, præceptorem uestrum, & Pastore, in ho-
noratum & despectum, tanquã obliuione di-
quamus

Piè mortui, honorandi.

Ergo & Isaacus.

gnum, prætereamus. De quo certè dicere, et dignis eum laudibus extollere, maius onus est: quamut

ναμιμ: ἀλλ' ὡσπερ παρόντα τῶτον, διὰ τιμῆς, καὶ πολλῶν θαύμασι... ἡγομεν: χρὴ καὶ ἀπέντα, δι' ἀγάπης ἔχειμ, ἔζηλα: καὶ ἐπὶ γλώττης ὅση μέρα, καὶ παρ' ἐφ' ἑλμῶν: ὡσπερ τὴν ἀρκίον, οἱ ναυπηγοὶ μὴ τῆς ὁδῶν πλανηθεῖν, καὶ ἀτίρραν τραπέμενοι, διὰ μὲν ἀρῶμεν. Εφ' ὧ, καὶ τὸ πῦρον ἴσπιδάφριον, ὁποῖον εἶποι τις, ἐπικροήθη, πῦρ δ' ἴσπιδάφρια, σήλαιτε καὶ εἰκένες, βίοι, καὶ μὴ ἔγγραφοὶ τ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, ζήλου παρὰ τὰ καλά, καὶ ἐπίδοσιν, ἡμῶν τοῖς λοιποῖς χρηγῶσι: καὶ οὗτω δ' ὁρῆς, ἀσέρ... δὲ κίλι ποδ' ἡγέλασιν. ἐξεφωνήθη τῆσ' ὅσιν τῆσι: ὡς μοναχῶν, φιλομοναχῶν φιλολόγων τε, καὶ τὰ μάλιστα φιλογέροντι ἐρῶσσι: ἔπαύταισ' οὗ αὐτόθι ὁσίων παύσει, ὡς ἐπ' ἐμῶν πρόσφπει ἔ τὸν ὁσιώτατον καὶ ἡγέμενον.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ Εἰς τὴν ἐμὴν (Φησὶ Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλάς) μητέρα, γεατζίου.

τὴν ἐμὴν τοῦ σῶσασεν οὐρανὸν βίον, τριπύχου γῆς μῆτι (ὡ τῆς ἡμέρας) κρύψει, ὁμως μάλιστα τὴν σοφὴν νόει, κἀθάσαν αὐτὴν τῶν τεθνηκυίας κλέει ὡς φαίθων, ἀπασαν δόξαν ἀσέρον:

VI. Εἰς Αἴνον τῆς λαμπροτάτης καὶ ὑψηλοτάτης βυλῆς τῶν δέκα, ἰωάννης ὁ ζυγομαλάς ἐπίγραμμα.

Fortassis ante 1540. Christi aenum: quo Turcis patria Ioannis Zygomalæ Nauplia, tradita est à Venetis, scriptum. Iliad. 2. φῆς ποτε, ὡ ἀγάμενον (ὁμοῦ ὁ κλεινὸς ἔγραψεν) Αἰθί, ἴσ' τε πᾶσι β, καὶ οὐ ἀπολλορ ἀνάξ, καὶ θλιναίμ, σὺ φράσιμονες δέκα τοι ἔσαν, ἴσοι νέσορι ἠδὲ κίλι πῦρ: εἰ τῶν πυλίων. ἄρτι δὲ εἰ ἔης: Αἰν' αὐ' ἀετήσας δμοίας ἠρωσιμ βυλῆς τ' βενετῶν μεγάλου: ἔτι γ' ἀχαιῶν, ἔτ' ἰθύνων ἄλλων. ἔτι τῶν τε εἰς, τὸν ὄλυμπον ἀνά, γ' ἰδύ τι, ἔγνω δὲ πέρι. ἀλλ' ὡ τριαστὴν ἀνάβουα ἀγ' ἴσους μᾶτι... ἀίρα, κλυτέμην σὺχομῆν, καὶ τὰ δέοντα δότι.

Deinde subiecta, hęc ita licet. Excell. signo. capi, io nostro ser. zhan, clerico da Napoli de reuerētia, non adinuando alio: si non la riserua del mio titolo: che è, Exarchorhetor. non alto. porho, quanto piu posso, geim flexo la prego: uogli-no al piu presto expedir mi: acio resti obligauissimo, da peccator, à pregar il signor. nostro: che usanza il merito, in questo seculo: er il piu, nel futuro: perche soccorrai, et expediti presto, i nostri fidelissimi seruitori Et à quelle m'aricomando.

VII. EIVSDEM AD D. MARIAM PRECATIO.

πῆνα μὲν βελέεσιν ἀλῆς, ταῦτ' ἡμεῖς (αὐ αὐ) τὰ σονόεντ' ἀέτλιω: ὅσοι θεῶ σ' ἔταίω.

quā ut nos ei ferendo simus. Verum, sicut eū, dum in viuis erat, in honore & admiratione habebamus: ita nunc absentem quoq, et diligere, & imitari, debemus: nec nō in ore quotidie habere, & in oculis ferre: sicut Nautæ, Cynosuram: ne a via aberrādo, & ad deuia declinando, male in nosmetipsos consulentes, peccemus. Hęc fuit causa, cur hoc Epitaphium, qualescunq, id existimeur, compositum sit. Epitaphia namq, cippi & imagines, vitæ et res gestæ bonorum clarorumq, virorū descriptæ, reliquis, q in vita manēt, ad emulationē virtutū, & maiorē profectū, incitamento sunt: re- elag, ad rectā vitā, stelle instar deducunt. Misi aut ad S. tuā: ut ad solitarie vitæ deditū. & huic generi hominum amicū, doctrinaq, studiosum, ac senili ætati præcipuē fauētē. Valde omnesq, istic venerabiles Patres, nomine meo saluere iube: in primis, reuerendū D. Abbatē.

EPITAPHIUM IN M. TREAM THEODOSIJ Zygomalæ, Gratiolam.

Emisit hic quæ, sancta fido, spirituum: Cubitorum eam tuum sepulchrum (chen) iegit: At tu Viator id tamen considera. ipsum sepulchrum, mortuæ laus obruit: abscondit ut Sol lucidus stellæ poli.

IN LAUDEM ILLUSTRISSIMI AT- que excellentissimi Consilij Decem, Ioannis Sagomalæ Zygomalæ Epigramma.

Dixisti quondā, ὁ Agamēnon (ut Homerus inclitus scri- Vtinā, Iuppiter pater, & tu Apoll'o. Rex, atq; Minerva, consultores decem tibi essent æquales Nestori, suauiloquo Oratori Pyliorum. Modò uerò si uiueres: decem peteres similes Heroibus consilij Venetorum X. excellentissimis: non ex Grecis, neq; gentibus alijs. Nam uisus, Olympum sursum, terramq; scit gubernare. Sed ὁ tria capita optimi consilij X. excellentissima, exaudite me deprecātē: et, quæ sunt honesta, præbete. Ea ad uerbū ferè sic conuertit ego. Excellentissimi Domini ac præsides, ego uester seruus Ioānes, clericus Neapolæos Romanæ, nō peto aliud: nisi reservationē mei tituli: q est, Exarchorhetor. Nō aliud. Ideo, quā maxime possū, humiliter D. uestras rogo: ut uelint quæpri- mū expedire me: ut sim obligatissimus uobis, ut peccator, orare Dominum nostrum: quò is uobis gratiam referat; cum in hoc seculo, tuum potius in futuro: tò quòd succurratis, & expeditis citò, uestros fidelissimos seruos. Hisce me commendo.

Ideo tibi hoc Epitaphium mitto.

V.

VI. Ipse Ioannes Zygomalæ, hoc suum, ad Venetos Epigramma, his uerbis conuertit. Pro mihi essent.

Fort. et loquis: nisi τὸ σ' ροπατικῆ inusitatē προσ; τῆμερον

σήμερον ἔμ' ὅτι ἐκ γῆς ἔλυμπερ δὲ βεβήκεις:
καὐτὴ τῆς νέσθ' ῥύεο θότ' κει.

νᾶ σὺν ἄρ' ὀλβιόδ' αἰμορ. σ' ἔθ' ἱεργίπ' ἰος λιταῖς:
ᾧ ψυχῶν καὶ σῶμ' ἴασιν ἀνλινέμοις.

Ioannis Zygom. morbur. Maria Monferratensis.

Cum 15. Aug. 1576. Festo ascensionis S. Mariæ, Græcis sacratissimo, Patriarcha epulū solenne suis (hominibus facile plus C.) dedisset, meus honorandus Ioānes, modo ibi non seruato, tenasmo aliquādiu laboravit. Itaq; hoc carmine, Deiperam uirginem, tanquam per fugium unicum, inuocat: ut se morbo, tempore ascensionis suæ liberet, sanitatiq; restituat: cum quidem antè in somnis sibi cum maiestate conspectā, et consolantē, non semel dixerit. Hoc ergo carmen Græcis ita placuisse intelligo: ut id etiam in Templo ad imaginē Mariæ suspēderint. Ita non minoris suā Mariam faciūt: quā illa Monferratensis apud Hispanos fit: de cuius imagine, in libro Miraculorū eius, Barcelona 1568. excuso, sic scribitur. Esta benedicta y magē, esta en vn tabernaculo, en medio del retablo del altar mayor: asētada la cara y vista Gázia poniēte. Su vulto y faciō es ansi, como de vna noble sennoza, y duēna anciana. Su cara es morena, y muy biē formda, y muy deleytable ala vista: y tiene en si grā autoridad: y es tanta la grauedad y reuerēcia, que en si tiene: que a los, que de muy cerca la mirā, espāta, y a tierra: en tāta manera, que los, que tienē cargo dela aderēsar, y vestir, apēnas la osan de cercā mirar en la cara. Tiene a su precioso hijo del tamāno de vn ninno de tres o quatro meses, asentado sobro sus preciosas rodillas. Y la bendita y magen de nuestra Sennora, le tiene la mano izquierda sobre el hōbre izquierdo: y saca la mano derecha al costado derecho házia fuera, tāto, que el ninno la podria biē ver. Y tiene abierta la palma házia arriba: como si quisiēse tomar o sospesar alguna cosa. Y la faciō y cara de esse ninno bendito, es dela color y reuerentia de su vëndita madre, &c. In latere medio ferrati montis, scopulis quasi dissecti circumcirca circiter 2. miliaria Germanica alli, situm est Monasteriū huius Mariæ: cuius imago sedens, fūscā, sanē pulchra, & aspiciētibus reuerentiam adferens, occidentem Solem spectans, puerulum in genibus sedentem tenens; pulchrē describitur.

ΤΗΝ ἘΠΟΜΕΝΗΝ, ΠΑΡΑ
Γερλαχίχ' ἔχω.

ἱερεμίας ἐλέω θεῷ δ' ἐρχιεπίσκοπ' Κωνσταντινῆ πόλεως νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικῆς πνεύματι ἀρχιεπίσκοπ' Κωνσταντινῆς.

† ἐντιμότεροι κληρικοί τ' ἀγιωτῆρος μητροπόλεως μεθύμνης, χρησιμώτατοι ἀρχόντες, καὶ ὀλοίπες τ' κυρταί χροῖς ὠνυμῶς λαός: υἱοὶ καὶ τ' ἀνεύμα ἀγαπήτοι τῆς ἡμῶν μετρείότητος: χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εὐλογία, καὶ ἔλεος, ἀπο' θεῷ. ἐπεὶ δ' ἡ Διὰ τ' ἀλαληθῆντα καὶ ἀδ' ἐρχιερέως ὑμῶν, ἦλθεν ἡ ἀναφορὰ ἐν ταῦτα: καὶ ὅλως ἔπεσοδ' ἐξ ἡμεῶν: καὶ ὁ ἱερώτατος μεθύμνης ἕπος, ὡς φαίνε', ἔδ' ὅλως ἐπιπροφόμεν' ἡμῶν, ἀμερίμνω κατ' ἐξ' ἡμῶν, ἀπ' ἀγμάλα, καὶ ἡ ἀλήθεια, ἀλλοῦ τρόπου Διὰ βεβαιοῖ: ὡς καὶ ἀπὸ ἄλλων σοχάζεσθ' ἔξεσι, καὶ ἀπὸ τ' συμβατ' ἀνδρογῶν: συζύξας τ' ἴδιου ἀδ' ἐλφῶν, μεθ' ἧς ἐκἀληγοαρήθη, ζώσης καὶ ἰσαμείνης τῆς γυναῖκος ἀνδ' ὡς οἱ ἐπίσκοποι, ὁ θοντίτζης, καὶ ὁ ἄετῆς, ἐμαρῦρησαν: ὁ πάντως, ὡς ἀδ' ἐλφός, ἐκ ἡγνόει: καὶ ἀδικεῖ καὶ τῶν ἡμῶν μετρείότηα, χρεῶσ' ὡν ἡδ' ἡ χαρῆ τ' ζία τρία, καὶ περὶ καὶ φλωρεῖα ἐκατ' ἕτερα: τὰτα χάρη χεῖρα φοντες, ἀποφανόμεθα, ἵνα μὲνωμ δ' ἐξός, ὡς ὑπῆρξε ἐκίστε, καὶ ἔδ' ἐμῖα ἐλάβε συγχώρησι: ὑπ' ἀρχῆ καὶ ἡσυχίαν τ' πάντων τ' εἰσοδήματων τ' μητροπόλεως: ἕως ἔσ' ἀπληρώση περὶ τ' ἐπίτροπον ἡμῶν, καὶ ἡμέτερου ἔξαρχου, τὸν χροῖσι.

SEQUENTEM EPISTOLAM
Gerlachius mihi dedit.
Hieremias misericordia Dei Archiepiscop.
Constantinopoleos, nouæ Romæ, &
Oecumenicus Patriarcha.

Venerabiles Clerici sanctissima Metropolis Methymnae, præstantissimi proceres, relique Christi nomine insignite popule: filij secundæ spiritum dilecti mediocritatis nostræ: gratia sit vobis, et pax, et misericordia, a Deo. Quoniam de ijs, quæ aduersus Pontificem vestrum dicta fuere, huc relatio (eum excusans) allata est: quam omnino nō admisimus: & iste sacratissimus Methymnae, ut apparet, prorsus non curans nos, absq; ullo metu, aut respectu, istuc sedet: ac res ipsæ, et veritas, aliud de ipso confirmāt: sicut et ex alijs coniugiendū datur, & ex illegitimo coniugio: quod suū fratrem copulauit cū muliere, ob cuius cōsuetudinē male audiebat, viuente & manēte adhuc ipsius uxore: quemadmodū Episcopi duo, Bontitza nus et Aetensis, testati sunt: quod certè, ut frater, nullo modo ignorare potuit: quia itē iniurius in nostrā mediocritatē est: dum tributa tria debet, & insuper alios Ducatos centum: his de causis, nos ad scribendū moti, sentiētiā hāc pronuntiamus: ut scilicet ab officio suo vacatus, sicut ab illo tempore, quo nec ueniam adeptus est: posthac etiā careat omnib. redditibus Metropoleos: usq; dum persoluat procuratori & Exarcho nostro, rebus gerendis utilisissimō,

Constantinopoli, in Lesbum.

Salutatio.

Pontificis Methymnæ peccata.

Et proinde pœnæ.

ἡμῶν οὖν, τῆ Ἱερομεγαλειότητι βασιλεία σου
 εἴ τι τῶν ὑμῶν αἰώνι, ἢ σὶ τῶν μελλόντων. εἴ τι τῶ
 παροῦντων. ἢ μὲν χροῖον, θεοῦ δ' ὄξυσ βασιλεύ,
 ὁ μέγας τῶν κτισθῶν τῆς κωνσταντινουπόλεως,
 παρὰ τοῦ κυρίου τῆ θεῶν τυραννῆς, ἀπὸ τοῦ
 αὐτῶν στόλεσι: ἐξέθη δ' ὄγμα κραταῖον, ἐν
 ὅλῳ τῶν καὶ αὐτῶν: ἵνα πωληθῶσι αἱ πό-
 σεσσι πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ πάντων με-
 νατηρίων: ὅπερ ἐφ' ὅλῳ τῶν κράτει αὐτῶν ἐ-
 λπίονται. αὐτῆ ἡ πρῶσις δι' αἰκείναις μόνον
 εἰς τὴν αὐτῶν γενεάν. μετὰ δ' ἢ τῶν τῶν
 αὐτῶν γενεῶν μετὰ πωληθῶσι αὐθις. τῆτο δ' ἡ
 πεποικώς δ' ἐδείκται πονηρῶς τῆς γνώμης:
 ὅτι πρὸς τὴν τῆς ἀφαιρέσεως, τῶν τε ἐ-
 γων καὶ (interrogatio quoad in Descriptio
 κειμένη τῆς μοναστηρίων καὶ τῶν χριστιανῶν
 τῶν ἐπὶ τῆ τυραννίδι αὐτῶν εἰκέντων. ἐφθασε γὰρ
 καὶ μέγας ἡμῶν ἡ πειλὴ, καὶ μέγιστη
 αἰχμηλώσῃα. Διὰ τοῦ τῆς, χρυσίνης γυμνά-
 σῆος πῶτε δ' ἐδῶκαμεν. μὴ ἐχούσης δ' οὐκ ἐ-
 χυρε, πῶσας ἡμῶν ὡς περὶ δ' ἡς, ἱερά τε καὶ
 σπῶν, ἐθέμεθα: Διὰ τὸ ἐπισωμάξαι, καὶ ἀποδῆ-
 ναι: ἐχούσης ἡμῶν, ἀλλὰ σὺ τῆς: ὡς περὶ
 τοῖς δ' αἰσῶν ἐθίσει, λαμβάνειν κατ' ἔτος:
 μέγας αὐ καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν λάβωσι:
 τῆτοι δ' ἐτείνω ἕτως ἐχούτων: ἡμῶν εἰ τα-
 πεινοῖ, βεβαίαν ὄλην ἐλπίδα οὐκ ἔχομεν:
 εἰ μὴ τὸ κύριον ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, πῶν αὐτῶν τε
 ὑπερφυῶν μῆτρα, καὶ τὸ κραταῖον τῆ θεοῦ ἐπὶ τῆ
 βασιλείας σου, μετὰ τῶν ἀγίων οἰκων τῆς ἐλπίας:
 ὅς ἡμῶν τρέφει τε καὶ ἐπικρατεῖ, ἕως τῆς σήμε-
 ροι: καὶ ἂν περὶ τῆ θεοῦ πρόβλεψος σου βασιλεία
 ἀκέρως ἐπίσταται. καὶ κύριον ὁ θεὸς δι' ἡ-
 ρῶν εἰ ἡ αἰσῶν, θυμῶν, πολλοῦ χρόνου: ἐπικρα-
 τῆσαι αἰεὶ περὶ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχούτων:
 καὶ ἀνώτερον πῶσας ἀνταρῶν σικωνῆμα. ὁ
 χαρῆσαι ἡ αὐτῆ μετὰ τῶν παρῶν, καὶ τῶν
 ἐν ἕρηναις ἐσαεὶ διαμένοντων βασιλείαν.
 αἰκείνῳ ἐν σιναίῳ τῶ ὄρει, ἔτι δ' ὀπὸ τ' ἐνοσάρκως
 ἡμῶν οἰκονομίας ἀφ' ἧς, Μαρτίνῳ κρῶ-
 σι, ἰνδικτ. β'.

Audiat nunc M. T. aliud. Præterito tempore,
 diuina gloria decoratus Rex, magnus Turca,
 qui Constantinopoli, permissu Dei, et urbibus
 sibi subiectis imperat: edictam quoddam seue-
 rum publicauit, per totum imperium suum, ut
 omnium, que sunt in omni ipsius imperio,
 Ecclesiarum, orationum, monasteriorum, re-
 ditus uenduntur: que uenditio tantum per-
 maneat usque ad tertiam ipsius generationem:
 postea uero restitutio fiat, quasi redhibitio.
 Hoc maligni eius animi factum, signo est: cum
 tacite minari abolitionem funditus, et san-
 ctorum Templorum & monasteriorum, unam
 cum ipsis Christianis: quot quot sub ipsius
 tyrannide habitant. Peruenit itaque ad nos
 quoque talis comminatio, & atrox seruitus.
 Quapropter, quinque milia Aureorum de-
 dimus. Sed cum ea nos ipsi non haberemus:
 pignori omnes redditus nostros, sacra uasa
 aliaque, opposuimus: ut uilam summam collige-
 remus, & representaremus: nec id sine de-
 trimēto, sed cum scenore: sicut sceneratoribus
 mos est, quotannis accipere: donec etiam ser-
 tem recipiant. Quibus ita sese habentibus:
 nos miseri, spem alibi firmam nullam habemus:
 nisi in D. nostro Iesu Christo, eiusque sanctissime
 matre, & in diuina M. T. potēti auxilio
 sanctaque domo Austriaca: que nos & alit,
 & sustentat, in hodiernum usque diem: sicut et
 diuinitus ordinata M. T. bene nouit. Quam
 precamur, ut Deus usque conseruet sanam, hi-
 larem, longauam: semper uictricem, et uisui
 subiaccientium, & oculorum obtutu fugien-
 tium, hostium: superiorē denique, omni molesto
 dolorificoque casu. Tandem uero eidem, post hoc
 presens imperium, donec quoque, durans per-
 petuo in cælis Regni. Amen. Data in monte
 Sinaeo, anno ab incarnata Christi dispensa-
 tione CIOIO LXXIX. die Mart. XX.
 Indict. XII.

II. Edictum Turc. de re- dituum ven- ditione.

Nimirum ut sic Ecclesie paulatim e- marcescant.

Inde nos, 5000. Duca- torum datis: omnia no- tra, cum usura oppignoraui- mus.

Spem itaque etiam in te ha- bemus, & Au striaca domo Faula preca- tio.

Humilis Episc. Eugenius s. montis Sinai. & Rhaiti.

Legitur, ἡ ἐπιφανὴς ἐπίσκοπος τῶν ἁγίων ὄρων σινᾶ, καὶ ραῖθῆς: ANNCTAT.

MARTINI CRVSI ANNOTAT. IN III. Epistolam.

Eadem literæ, etiam ad Carolium. Archiducem Austriæ, missæ fuerunt, tantum mutatis mutandis. Ut, τῷ ἐκλαμπρότατῳ μεγαλειότατῳ τε, καὶ γαλινοτάτῳ κυρίῳ, κύριῳ παρόλῳ ἀρχιδουκί, σύγγενι, ἐπίσιμπι καὶ καθυγύμνῳ τῷ ἀγίῳ ὄρει σινᾷ, σὺν κυρίῳ χαίρειν. Principium est: τυλμῶν ὁ δὲ δλῶ καὶ σὺ χέττε πλ σὺς γαλινο- τῆ, κύριέ με ἐκλαμπρότατε, καλλῶς ἀναφέρω. πῶν ἐλεγκασσέμεν, τὴν διὰ τῆ ἀδελείμης σὺ μοναχοῖς, etc. ἡμῖν ἐπὶ τῆς σὺς μεγαλειότης, πιμπομῆν, λῖαν γυθοσύτως εἰδήφωμην: ἡπερ ἐτύχχανε χρυσίνοι ἐμαῖον: πρὸς ἀνακαινωσ- μόν, etc. μνημοσύνην δὲ ἀώνια τῆς σὺς θεοφροσύνης γαλινοτάτῳ, ἢ τῶν γονέων, etc. τὸν ἀξίον μισθόν τῆ γαλινο- τῆ σι: σὺν τε τῷ, etc. τῷ παρελθόντι τῷ χροῖνι, μεγαλοτάτε δὲ, ὁ μέγας τῶν, etc. μεταπολιτευσίαν ἀνάθε, etc. τὴν αὐτῆ τε πανυπέργνον μντέρα, καὶ τὴν μεγαλειότητα τῆς σὺς γαλινοτάτῳ, μετὰ τῷ ἀγίῳ, etc. καθὲ πρὸς καὶ ἡ σὺ ἐκλαμπρότης κερυβῶς, etc. πολυχρόνον: ἡ ἀνώτερον παντός ἀνιχρῶ, etc. αὐτῆ ἢ πῶν σὺ ἕρανοῖς, etc. Acceperā 16. Martij 79. à D. D. Chytreo, Restochio. monasterium montis Sinai, magnū est. ἐπ' ὀνόμασι τιμῶν ἀγίων τῆς μετα μισθώσεως τῷ σοτῆρῳ χριστῷ. Situm est ad radicē illius montis. Conditor eius; imp. Iustinianus. In mōtis uertice ubi Deus tabulas Mosi dedit, reliqui Templi, ab eodem imperatore extructi, cernūtur. In eo monasterio sunt plus centum Græci monachi. Eugenius, ἀρχιεπίσιμπι καὶ ἡγύμνῳ τῷ σινᾷ ὄρει, τῷ ἱεροσολύμων πατρίστει καὶ ἡσποσιταγμῶν. ἐ regione montis Sinai, est alter mons, τὸ ἀκακτερίνῳ ὄρει, S. Catharinæ mons: ubi est Templū eisdem martyris. Rhaithi, antiquitus ἑλίμ, locus est, aut πόλις: distans bidui à monte Sinai. Ibi est. S. Georgij templum. Sic audivisse se D. Theodosius παρὰ ἱερομονάχων σινᾷ τῶν αἰτ.

Literæ eius- de argumēti binæ Sinaiti cæ, ad Princi- pes Austria- cos.

Sinæum Mo- nasterium.

Mons S. Ca- tharinæ. Rhaithi.

ΤΑΥΤΗΝ ΑΥΤῷ ΚΥΡΙΟΣ ΙΑΚΩ- ΒΟΣ ὁ μοναχὸς ἐπιμύθῳ ἐπι βρακτισλαβί, etc. Τῷ ΑΙΔΕΣΙΜΩ ΤΑΤῷ ΚΑΙ ΕΝ- ΔΟΞΟΤΑΤῷ ΚΥΡΙῳ, κύριῳ φιλίππῳ τῷ μελάγγλο- νι, διδασκάλῳ αὐτῷ φιλιππῶν. Φιλιππῳ μελάγγλονι, τῷ ποιῶν πατρί καὶ δι- δασκάλῳ, σὺ πρέττειν.

HANC D. IACOBVS MONAVIVS Viratislaviā ad me misit.

REVERENDO ET CLARISS. VIRO Philippo Melanchthoni, Præceptori suo charissimo. Philippo Melanchthoni, communi patri & præceptori, S.

2898.

Intus.

πῶν μὲν ὁ δὸν, ἐπὶ ἐπορδύθημεν, ἡ δ' ἔως τε- λέσαι πάντες ἡξιώθημεν, τῷ τῷ θεῷ ἡμῶν χά- ριτι: ἅπερ πρὸς ἀλλήλους ἐρίσαστες, ἅπερ ἀλλό τι δυσχερὲς παθόντες. ὅταν δ' ἔμ ὁμιλίᾳ τις ἐμ, ὡς ἐβόηθεν γενέσθαι, ἡμῶν μεταξὺ: σὺ τὸ καλὸν παροῖμιον τῷ λόγῳ ἡμῶν ἐγίνεσθαι, ὡς τε ῥαδίως δώσαιτ' αὐτὸς γινῶσθαι, τῷ σὺς διδασκαλίας ἡμᾶς ἀπολαύσασθαι: καὶ τῷ ἀρίστῃς σε νεθεσί- ας ἀποπνεύσασθαι. ἐν τῷ γῆν κλειστέροι τῷ ἰωα- χεμμῶν, φιλοφρόνως ἐδέχθην σὺν τοῖς ἐ- μοῖς ἐδίπτας, ἐπὶ τῷ ἀβραμιαίῳ μαθεσίᾳ: πα- ρὰ δ' ἐτ' βελῆς, καὶ εἰς τὸν δ' εἰπνον ἐκλήθην: μετὰ ἀλλοῖς τε ἡμᾶς, τοῖς ἐκεῖ ἀριστοκρομένοις, ἔπισαν. ὅθεν ἐπορδύομι ἐν τῷ κλεινῷ νο- ρημπεργῶν, χαίρων, καὶ φέρων τὰς ἐπιστολάς τῷ σοφῷ ἀπὸ ῥὸς γαστράτος: καὶ ἐκεῖ γινόμενῳ, ἐπιστολάς τε δ' ἔς τοῖς ὀνομασίοις ἐκείνοις: ἀλλ' ἔδ' ἐμῆ μοι ὑπόθεσις ἐγίνοντο τῆς γραφῆς. ἐγὼ μὲν τ' ἀνδρῶν καὶ κατήγορῶ: εἰ τ' ἐξ ἑτέρας τῶν ἐποίησαμ, ἢ πρὸς ἀλλῆς αἰτίας (εἴη γὰρ καὶ τῷ ὄγε) πῶν ἡ κρίσιμ ταύτῳ ἀφίημι τῆ σὺ ἀρίστη γνώμη: ἄλλως τε πῶν κακήγορῶν: ὡσπερ πάλαιος, ἀποφύγωμ. τετάρτη ἔμ ἐπὶ δ' ἑκατὸν ὀκτώμβροια μηνός, ἦλθον ἐν τῷ ῥα- δίοσπολι: τῆ ἐπίση, ἢ τῆ ἐπερχομένη, τῆς νηὸς ἐθέλωμ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ ἐπιβήσεσθαι τῷ ἡ σὺ σεμνῆ τρόπα, θεοεκέλε Φίλιππῳ μεμνη- μένῳ ἀεὶ, καὶ τῆς χροσότητος σὺ τ' ἡβῶν, συχ- νῶς

Iter nobis propositū, Dei nostri gratia iucunde omnes confecimus: nulla nec cōtentione inter nos orta nec molestia alicuius sensione. Quādo autē sermones inter nos, ut fieri solet, incide- runt: à grata tui recordatione principium nobis ductum est. Vnde facile animaduerti po- test: nos aliquid ex doctrina tua hausisse: opti- misq; præceptis tuis peccus impleuisse. In valle sane Ioaehimica, me sociosq; itineris, amanter excepit illa præclara Abrahami hospitalis ima- go Mathesius: Senatus etiam ad cœnam me vocavit: nec non metallis illorum locorum ni- merati sumus. Inde in clytam Noribergam pe- tebam letius, cum literis docti viri Caspari: quo ut uenis eas claris illis viris reddidi: sed nihil apud eos profuit mihi ea scriptio. Non tamen accuso illos bonos: sine hac ipsorum cō- suetudo est, sine alia causa subest (sicui sanè potest) sed iudicium huius rei tue sapientiæ permitto: cum præsertim aliàs quorū à male- dicendo, ceu turpitudine, abhorream. Decimo quarto deinde mensis Octobris, Ratisbonam ueni: eo consilio, ut altero tertio die post, Deo volente, nauim conscendam. Tui autem honesti reuerendiq; aspectus, diuine Philippe, semper memor sum: bonitatisq; uitæ ac morū, cum lachrymis frequenter recordor. Itaque

Pacificū & cōmodum iter, post Vui- teberga dis- cessum.

In valle Ioa- chimica ex- ceptus à Ma- thesio, & à Senatu, huma- niter.

Noribergæ nonitem.

Ratisbonam aduentus.

Semper Phi- lippi memor

E. F. Δ. της Κ. Τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ἰαίς μέγα δακρύων, ὡς ἄλλη τις οὐμηρικὴ κέ-
ρυ, τῆ μητρικῆ εἰς ἡτοί πατρικῆ ἢ πτωχῶν αὐ
εἰποιμί σε, δικαίως λέξαιμι) ἀπολειφθῆσαι,
ἔτω παρὰ σὺ δέξαιμαι. τοῖ γὰρ ἔμ ἐπὶ τῆ τοῖς,
προσθεῖν χριστός, ὁ θεός, ὡ εἰ, λικρινεῖ δῖνοιαι
λαίρδεις, ἔτη ἐπὶ τὰ ἔτη σι, καὶ τὸ γῆρας σε
λιπαρὲν Διφυλάξαι, ἀπείρο, τῆ τε παλῆος
αἰκρῆ: ἔρρωσο.

ἀσπάζομαι Διὰ σὺ τῆς αὐτόθι σαφῆς αὐ-
δραῖς: ἐν πρώτοις, τῆ ἐνδοξῆ ἀνδρα κύριον
παύλεν ἐβῆρον, πιμῆνα τῆς, τῆ θεῶ ἐκκλη-
σιας: κύριον γόσπαρον, τῆ σὺ γαμβροῦ: γεώρ-
γιον τῆ θεολόγου, βηκένιου τῆ ἰλιλλῶα,
Δαυιδ τῆ βγενῆ, ἔμ περὶ τῆ τε τῆ γόλεμ: καὶ
ἔστ ἄλλης ἀπαῆας, οἵτινες πινά μνήμ. λευ ἐμῆ
ἔχουσι:

παισι ψιῶν ἐπιπέπλη ἐπὶ δέκα, ἐν ἔτει
ἔσο τῆς ἐστρακῆ οἰκονομίας ἔ κυρίε
ἰ: γὰρ ἰῆσε χριστῆ, ἔ φ ν θ.
† ὁ κείναι παύλεν σὺς δὴ μὲν ἔχεται.

non secum quam alicra quadā Homericapuel
la, a matris veste. seu patris (aut quonam ver-
bo te recte appellem?) relicta, ergate animo
affectus sum. Quamobrem, cum talis sis, ad-
dat Christus Deus, cui sincera mente seruis,
ampos amissis tuis: sine clāq, tnam, mīi dā, et o-
mnis: molestia experiem conseruet. Vale.

Saluto per te sapiētēs istic viros: in primis,
clariss. D. Paulum Eberū, Ecclesia Dei pasto-
rem: deinde, Gasparum generum tuum: et
Georgium Theologum, Vincentium Gracorum
amantem, Davidē generosum, Hubertū Gal-
lum: ceterosq, qui memoriam mei aliquam
retinent, omnes.

Octob. XV. anno Christi MDLIX.
LIX. Tuis tuis De-
metrius.

Faulta proca-
lio.

Salutationes

MART. CRUSII ANNOTATIONES.

Accepi hanc Epistolā 6. Aug. 1583. a Clariss. viro, D. Iacobo Monsuio, Vratislaviensi patricio: mihi ab eo
fidēliorē eleganter ex Autographo: descriptam. Anno 1559. scripsit Melanchthon, anno etatis suae 63.
Epistolam Græcam (inquit Martinus Mylius in Chronologia Scriptorum eius) ad Iosaphum, Patriarcham
Constantinopolit. Per Demetrium, Diaconum Ecclesiae Constantinopolitanae: qui uenerat Vuitebergam: et
ibi per semestre commoratus fuerat: ut cognosceret doctrinam illarum Ecclesiarum: cuius explorandae causa
prof. ctionē suscepit. Epistola illa Græca Philippi, appressa est ad finem Poematū Crusii. Ad illam Epistolā
addidit Philippus exemplar confessionis Augustanae Græcum: nomine Dolcij editum, sed a Philippo cōpositū.
De quo ita in qualiam ad Bordingum Epistola, mitto tibi interpretationem Græcam conuersionis, sine meo
cōsilio editam. Probo tamen phrasim: ac nisi Constantinopolim per uirum doctū: qui ibi Diaconi officio fun-
giur: et tota estate noster hospes fuit: ac narrauit, multas adhuc Ecclesias in Asia, et in Thracia, et uicinis re-
gionibus esse: sed paulatim propter seruitutis ærumnas diminui frequentia. Ante triennium fuit hic (inquit
Nicol. Hemingius in Catechismi quæstion. 1560: Hafniæ 4. Decemb. editis) uir senex et grauis: missus a Con-
stantinopolit. Patriarcha: Demetri. nomine natione Thessalonicēsis: qui mihi multa de religione Christianorū
digentium inter Turcas, narrauit. Et quia in nobilissima illa Aegypti ciuitate Cairo, quæ et misrim dicitur,
uixerat decennium: eius Ecclesiae ritum, ex Arabia translatum, in celebranda missa mihi exposuit. Hæc, ille.
Aliter hic Demetrius, Mysus perhibetur. meminit eius in uita Philippi Camerarius. Hodie (inquit Phil. in Epist.
ad Georg. Cracouium) matutinū tempus consumpsi in Epistola scribenda ad Patriarcham Cōstantinopolitanū.
Et in Epist. ad Ioan. Matthesium, Hanc Epistolam inquit, cum, nuntio a nem: cœperam scribere ad Patriarchā
Ecclesiae Byzantinæ, fuit enim nobiscum hac estate uir Rascianus: qui narrat, se Diaconū esse Ecclesiae Byzantif.
Non iudicamus, hominem uanum esse. Nam mores sunt honesti: et de doctrina Ecclesiae piē loquitur. Cumq;
Græcam linguam benē didicerit: sententias Scriptorum Ecclesiae rectē recitat. At, adhuc multas esse Ecclesias
in Asia, et in insulis: et in Chio, quæ Genuensium est, doctrinae studia esse.

Demetrius,
Constantino.
Diaconus,
Cathelsio Au-
gustana.
Paulus certe
Dolcius, in
praefat. ad D.
Melch. Klin-
gum, sese hu-
ius hortatu
Græcē red-
didisse scri-
bit: cuius e-
ruditiō Græ-
ca, ex Plat.
Sec. satis pa-
tet.

Qualis vir,
Demetrius.

Ioach. vallis

ἢ ἰαχαμινῆ Argentifodinæ uallis ioachimicæ, anno Christi 1516. in uentæ sunt, iuxta ueterem puteum, non
procul à thermis Caroli 1111. Imp. in Bohemicis montib. magno, Sclicorum cōmodo. Hinc factum, ut ciuitas
ibi construeretur.

ὁμηρικῆ) Iliad. 16. — ἦ ἄρα μιν τῆ θείης, καὶ λείδομαι ἀνῶγας.
κύριον γόσπαρον) Casp. Peucerum. γιώργιον Georg. Maiorem.
βηκέντιον) Petrum Vincentium. Δαυιδ) Davidem Vagnadium.
ἔμπερτον) Hubertum Languetum Burgundum.

Furore cau-
se.

in una dicitur, μανίας causas uelias físicas esse: alias à Diabolo, in hominis corpus ingrediente. Ante annos 12.
(inquit) erat mulier in Saxonia: quæ nullas literas didicerat. Tamen cum agitarctur à Diabolo: Post cruciatus
loquebatur Græcē et latine, de futuro bello Saxonico. Erit angustia magna in terra, et ira in hoc populo
ἔσται αὐ. ἔγνη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσται οὐ τῶ λαῶ τῆ τῶ.

TERTIA

E. T. A. της K. T. II
IOANNINA 2008